

— Priteisti iš VRDT visas kitas bylinėjimosi išlaidas.

Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalies antrojo sakinio nuostatos neatima galimybių ja pasinaudoti.

Pirmoje instancijoje pareikštų reikalavimų palaikymas apeliaciniame procese:

— Panaikinti 2004 m. gruodžio 7 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą R 0328/2004-1.

— Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

2008 m. vasario 28 d. Landgericht Frankfurt am Main pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Wall AG prieš Stadt Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES)

(Byla C-91/08)

(2008/C 142/17)

Proceso kalba: vokiečių

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmosios instancijos teismas atmetė apeliančios ieškinį dėl VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo, motyvuodamas tuo, kad, atmetęs apeliančios prašymą pratęsti protesto procese nustatytą terminą ankstesniojo prekių ženklo naudojimui įrodyti, Tarnybos protestų skyrius tinkamai taikė Reglamento Nr. 2868/95 71 taisyklės 1 dalies antrąjį sakinį ir kad nagrinėjamoje byloje Tarnyba neturėjo diskrecijos dėl galimybės atsižvelgti į pavėluotai apeliančios pateiktus įrodymus.

Apeliacinis skundas grindžiamas tokiais Pirmosios instancijos teismo padarytais Bendrijos teisės pažeidimais:

1. Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 2868/95 71 taisyklės 1 dalies antrąjį sakinį, neteisingai išaiškinęs šią nuostatą. Visų pirma Pirmosios instancijos teismas neteisingai įvertino tai, kad Reglamente Nr. 40/94 nėra normų, reglamentuojančių galimas terminų pratęsimo priežastis. Jis taip pat neteisingai įvertino tai, kad reikšmingu laikotarpiu Reglamento Nr. 2868/95 71 taisyklės 1 dalis nebuvo konkretizuota protesto proceso taisyklėse arba kituose VRDT nurodymuose ir todėl nebuvo jokių galimybių išaiškinti leistinas terminų pratęsimo priežastis. Todėl Pirmosios instancijos teismas įvertino ne visas bylos faktines aplinkybes arba neteisingai išaiškino Reglamento Nr. 2868/95 71 taisyklės 1 dalies antrąjį sakinį.
2. Pirmosios instancijos teismas neįvykdė ir jam tenkančios pareigos motyvuoti, nes jis neišnagrinėjo su faktinėmis aplinkybėmis susijusių apeliančios argumentų, kad pateikiant prašymą pratęsti terminą nebuvo jokių teisės normų ar išaiškinimo nuorodų, susijusių su prašymų pratęsti terminą nagrinėjimu. Kadangi prašyme pratęsti terminą buvo išdėstyti atitinkami argumentai, Pirmosios instancijos teismas taip pat turėjo nurodyti, dėl kokių teisinių priežasčių prašymo pratęsti terminą pagrindimas laikytinas nepakankamu.
3. Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies nuostatą, neteisingai ją išaiškinęs ir nusprendęs, kad VRDT neturi diskrecijos protesto procese atsižvelgti į pavėluotai pateiktus įrodymus. Jis neteisingai įvertino tai, kad protestų skyriams tenka privaloma diskrecija ir Reglamento Nr. 40/94 23 straipsnio bei Reglamento

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Landgericht Frankfurt am Main

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Wall AG

Atsakovai: Stadt Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES)

Dalyvaujant: DSM Deutsche Städte Medien GmbH

Prejudiciniai klausimai

1. Ar vienodo požiūrio principą ir diskriminacijos dėl pilietybės draudimą Bendrijos teisėje, be kita ko, įtvirtintus EB 12, 43 ir 49 straipsniuose, reikia aiškinti taip, kad iš jų kylanti valdžios institucijų skaidrumo pareiga, t. y. pareiga suteikiant paslaugų koncesijas užtikrinti tinkamą konkurencijos viešumo laipsnį ir leisti patikrinti suteikimo procedūros nešališkumą (žr. 2000 m. gruodžio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Telaustria*, C-324/98, 60–62 punktus, 2005 m. liepos 21 d. Sprendimo *Coname*, C-231/03, 17–22 punktus, 2005 m. spalio 13 d. Sprendimo *Parking Brixen*, C-458/03, 46–50 punktus, 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *ANAV*, C-410/04, 21 punktą ir 2007 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-260/04, 24 punktą), reikalauja nacionalinėje teisėje užtikrinti konkurso nelaimėjusiam dalyviui teisę dėl gresiančio šios pareigos pažeidimo ir (arba) dėl tokio pažeidimo nutraukimo pareikšti ieškinį dėl veiksmų uždraudimo?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar pirmiau minėta skaidrumo pareiga priskiriama paprotinei Europos Bendrijų teisei ta prasme, kad ji taikoma nuolat ir nuosekliai, vienodai ir bendrai, o suinteresuotieji teisės subjektai pripažįsta ją privaloma norma?
3. Ar pirmajame klausime nurodyta skaidrumo pareiga ir numatomo paslaugų koncesijos sutarties pakeitimo atveju — įskaitant konkurse nurodyto subrangovo pakeitimą — reikalauja iš naujo atverti derybas šiuo klausimu konkurencijai, užtikrinant tinkamą viešumo laipsnį, ir kokiais kriterijais remiantis būtų reikalaujamas toks atvėrimas?
4. Ar pirmajame klausime nurodytus principus ir skaidrumo pareigą reikia aiškinti taip, kad paslaugų koncesijos atveju pažeidus pareigą, dėl pažeidimo sudaryta sutartis, kuria siekiama sukurti ar pakeisti ilgalaikę prievolę, turi būti nutraukta?
5. Ar pirmajame klausime nurodytus principus ir skaidrumo pareigą bei EB 86 straipsnio 1 dalį, prireikus atsižvelgiant į 1980 m. birželio 25 d. Komisijos direktyvos 80/723/EEB dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybinių įmonių skaidrumo ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2 dalį bei 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ⁽²⁾ 1 straipsnio 9 dalį, reikia aiškinti taip, kad ši skaidrumo pareiga taikoma įmonei, kaip valstybės įmonei ar perkančiajai organizacijai, kai
- ji buvo įsteigta administracinio vieneto atliekų šalinimo ir gatvių valymo tikslu, bet veikia ir laisvojoje rinkoje,
 - šiam administraciniam vienetai priklauso 51 % įmonės akcijų, tačiau akcininkų sprendimai gali būti priimami tik ¾ balsų dauguma,
 - šis administracinis vienetas skiria tik ketvirtadalį įmonės stebėtojų tarybos narių, įskaitant pirmininką, ir
 - daugiau kaip pusė šios įmonės apyvartos pasiekama iš atliekų šalinimo ir gatvių valymo šio administracinio vieneto teritorijoje sutarčių, o šis vienetas turėtas išlaidas susigrąžina iš gyventojams taikomų komunalinių mokesčių?

⁽¹⁾ OL L 195, p. 35; 2000 m. liepos 26 d. Komisijos direktyva 2000/52/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 80/723/EEB dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybinių įmonių skaidrumo (OL L 193, p. 75).

⁽²⁾ OL L 134, p. 114.

2008 m. kovo 3 d. Pest Megyei Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft prieš Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

(Byla C-96/08)

(2008/C 142/18)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Pest Megyei Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft

Atsakovė: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

Prejudicinis klausimas

Ar EB 43 ir 48 straipsniuose įtvirtintas įsisteigimo laisvės principas gali būti aiškinamas kaip draudžiantis teisės normą, pagal kurią Vengrijoje buveinę turinčios komercinės bendrovės taip pat turi mokėti profesinio mokymo įmoką, kai savo užsienyje įsteigtuose padaliniuose įdarbina darbuotojus ir jų atžvilgiu vykdo su mokesčiais ir socialine apsauga susijusias prievoles padalinio įsteigimo valstybėje?

2008 m. kovo 5 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft mbH & Co. Objekt Offenbach KG prieš Finanzamt Düsseldorf-Süd

(Byla C-102/08)

(2008/C 142/19)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft mbH & Co. Objekt Offenbach KG

Atsakovė: Finanzamt Düsseldorf-Süd